Tudjátok eljött a feltámadás:
József Attilával járkálok a sétálóutcában
csillogó logó hirdeti hogy SALE van
s mennyit nyerünk: ha pénzünk van
lópikulát kapunk ajándékba még ma

Mondja Attila: – Micsoda világ!
A sandaság opálos tőkéje rág! –
Üveggolyhók meg beveszik
amit a duma Duna fecseg a Házba'
lázba hozza és megmotozza
polgára kabátja üres zsebeit

Bár már nincsen hája csak csontja
– mutatja zörgő vázát
aki bejárja a Plázát
dilizve bepalizva kocsijával
ülve lehűlve nézi a kirakat mögött
hamisított üveg cukrait

Üsd a tökét ne rinyálj!
habár elveszett a nyáj
kukoricázik Jancsi Petőfivel
aki megírja hogy nagyon fáj Attila
mert elveszett a nyáj
s a gazda egy fazda
ki elkergeti

Így van ez: a tőke már lejárt lemez
most globál himbál
világnagy agyból kipattanó himbát
még Eötvös sem himbált ekkora ingát
– talán hiszti az egész
és a penész elemészt?

Lóbálj kelevézt! Arany nem így mondta ezt
mint lejárt lemezt hajtogatom
Jancsi birkáit a karámba
amikor a gazdával jön egy Mazda
hozza a gonosz mostohát

Hát a világ nem látott ilyen figurát
Az ember mit lát? Attila előveszi a tőkét
és elhajítja a mostoha felé
az meg (baz meg) nem rinyál tovább
bekampecol és elterül

Így hevül föl az ember fia
de a gazdadalia vasvillásan
rohan Jancsi felé de Petőfi elibe áll
gyorsan átírja a lényeget
és a gazda farkával billeget
mint a tarka szarka

Van ilyen! „én egész népemet fogom”
– írta Attila valamikor
most tiltakozik
de elviszik a kommandósok
a jogállamiság nevében
azzal az indokkal
hogy fogva tartotta népét…

„Bár ne támadtam volna föl!”
– mondja Attila
s a sétáló utca beleremegett
Ady meg megy a Rue Cujas utca
Váci utcai sarkánál Radnótival
ahol már nagyon lejt a járda…